

O juguem tots, o punxem la pilota

written by Jofre Llombart | 22 de març de 2017

Una de les acusacions que es llancen contra el moviment independentista és que els seus dirigents s'han oblidat dels problemes reals de la gent. I, dades en mà, és justament el contrari.

És precisament la incapacitat de resoldre aquestes qüestions quotidianes les que ha motivat que moltes persones que mai no s'havien declarat independentistes avui votarien Sí en un referèndum. Hi ha dues grans traves: recursos i poder polític real per fer les coses. Cada any els catalans, votin el que votin, paguen en impostos 16.000 milions d'euros que després no retornen a Catalunya en forma d'inversions.

Amb aquests diners de més, la Generalitat tindria garantides cada any, les partides de Sanitat, Educació i Transports. Però al marge d'aquest greuge econòmic, que suposa un fre en el desenvolupament de qualsevol país, hi ha una altra qüestió que canviaria si Catalunya tingués total llibertat de moviments: poder decidir sobre cada àmbit de la vida.

Sense anar més lluny, en els últims anys el Tribunal Constitucional ha tocat desenes de mesures de caire social ja aprovades pel Parlament. És el cas conegut de la pobresa energètica, però també la possibilitat de cobrar un impost als bancs per a grans fortunes, protegir els ciutadans que han estat estafats per hipoteques o preferents, cobrar un impost per cada pis buit per dedicar-lo a lloguer social o fer polítiques d'igualtat entre homes i dones.

Totes aquestes mesures, que res tenen a veure amb el 9N, es podrien estar aplicant si no fos que aquest alt tribunal les ha suspès a instàncies del govern espanyol en considerar que la Generalitat envaïa competències. És allò que la saviesa

popular resumeix dient que “o juguem tots, o punxem la pilota”. Doncs bé, el govern espanyol ha punxat 22 pilotes en els últims quatre anys.